

РОЗВИТОК НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ 2011

**МАТЕРІАЛИ СЬОМОЇ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

28-30 листопада 2011 р.

Полтава 2011

ультразвукової доплерографії//Український вісник психоневрології. – 2009. – Т.17, вип. 2(59). – С. 80–84.

3. Дубенко А. Е. Роль нарушений энергетического обмена в развитии эпилептической энцефалопатии//Журнал психиатрии и медицинской психологии. – 2000. – № 1(7). – С. 92–94.

4. Ленинджер А. Основы биохимии. – М.: Мир. – 1985. – Т. 1–3. – 1056 с.

5. Воскобойников Г.В. Биохимия. – 1966. – № 5. – С. 1041–1045.

6. Sato T. K., Thomson J.F., Danforth W.T. Electrochromatographic separation of inorganic phosphate adenosine monophosphate, adenosine diphosphate and adenosine triphosphate//Analyt. Biochem. – 1963. – V. 5. – P. 542–547.

Безродна О.В., Кондратюк Л.О.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ЗАХВОРЮВАНОСТІ НА ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ

Проблема вірусних гепатитів за останні роки торкнулась мільйонів людей, так як ці інфекційні захворювання отримали масове поширення. На сьогоднішній день виділяють дев'ять збудників вірусних гепатитів: А, В, С, D, E, F, G, TTV і SEN [1,3].

За механізмом передачі розрізняють вірусні гепатити з фекально-оральним (вірусні гепатити А, Е) та парентеральним механізмом передачі (вірусні гепатити В, С, D, F, G, TTV і SEN). Враховуючи значне поширення, тенденцію до затяжного та хронічного перебігу, розвиток таких небезпечних ускладнень як цироз печінки та гепатоцелюлярна карцинома, домінуючими в етіологічній структурі вірусних гепатитів є вірусний гепатит С (ВГС) та вірусний гепатит В (ВГВ). Так, по розрахунках ВООЗ в світі більше 2 млрд. людей інфіковані ВГВ, з них - приблизно 360 млн. страждають від хронічної HBV інфекції; кількість інфікованих HCV-інфекцією на нашій планеті сягає 3%. Проте, слід зазначити, що реальне число інфікованих значно більше, обумовлено це не

в останню чергу такими причинами, як тривалий безсимптомний перебіг HCV інфекції, пізня діагностика тощо[2,3].

Мета дослідження: проаналізувати захворюваність на вірусні гепатити у хворих, які знаходилися на лікуванні на базі гепатитного відділення КЛ №15 м. Києва.

Методи дослідження: ретроспективний аналіз даних госпіталізації та виписки хворих за період 2008 – 2010 роки.

Результати дослідження: Кількість хворих, які були направлені до відділення з попереднім діагнозом вірусний гепатит та у яких цей діагноз був в подальшому підтверджений шляхом маркерної діагностики, в 2008 році становила 267 осіб, в 2009 р. – 232 особи, в 2010 р. – 218 осіб. В ході етіологічної розшифровки було виявлено: випадків гепатиту А в 2008 р. – 121 (45,3%), в 2009 р. – 35 (15,1%), в 2010 р. – 66 (30,3%); випадків гострого гепатиту В в 2008 р. – 100 (37,5%), в 2009 р. – 114 (49,1%), в 2010 р. – 104 (47,7%); випадків гепатиту С в 2008 р. – 46 (17,2%), в 2009 р. – 83 (35,8%), в 2010 р. – 48 (23,1%). Середній вік хворих на гострий гепатит В складав $30,3 \pm 1,2$ років, захворюваність виявилась вище серед чоловіків (55,7%); середній вік хворих на гепатит С – $31,6 \pm 0,8$ років, захворюваність значно вища серед чоловіків (72,3%).

Висновок. Не зважаючи на те, що сумарна кількість вірусних гепатитів з кожним наступним роком мала тенденцію до зниження, очевидним є те, що така картина зумовлена в першу чергу зниженням питомої частки гепатиту А, для якого в більшості випадків характерним є легкість перебігу і відсутність формування хронічних форм. В той же час поширеність парентеральних гепатитів, грізним наслідком яких може стати формування цирозу печінки, залишається практично незмінною для гепатиту В, а для гепатиту С в цілому відмічається тенденція до зростання захворюваності. Така ситуація в поєднанні з тим, що хворіють переважно особи молодого віку (найбільш працездатні та соціально активні), ще раз підтверджує значимість проблематики вірусних гепатитів та необхідність пошуку шляхів для контролю цієї інфекції.

Література

1. Возіанова Ж. І. Інфекційні і паразитарні хвороби : в 3 т. / Ж. І. Возіанова. - К. : Здоров'я, 2001. - Т.1. – 2001. – с.620-621 с.
2. Шахильдян И.В. Парентеральные вирусные гепатиты

(эпидемиология, диагностика, профилактика) / И.В. Шахильдян.- М. – 2003.- с.18-25.

3. <http://www.who.int/publications/en/>

К.м.н.Биляченко И.В., к.м.н.Шараева М.Л.

Национальный медицинский университет им.О.О.Богомольца

ОСОБЕННОСТИ ЛИПИДНОГО ОБМЕНА У ПАЦИЕНТОВ С АРТЕРИАЛЬНОЙ ГИПЕРТЕНЗИЕЙ И ОЖИРЕНИЕМ

В настоящее время ожирение является серьезной медицинской и социальной проблемой. В мире каждый десятый взрослый страдает от избыточного веса (ВОЗ, 2011). Кроме того, ожирение и избыточный вес считаются одним из пяти основных факторов смерти, вызывая нарушения липидного обмена и прогрессирования атеросклероза (Lewis SJ, 2011).

Целью настоящей работы являлось изучение основных показателей липидного обмена у больных с артериальной гипертензией (АГ) и ожирением в определении характера липидного обмена на основе качественного анализа спектра жирных кислот (ЖК) и наиболее атерогенных фракций липопротеинов низкой плотности (ЛПНП).

Материалы и методы: Обследовано 28 пациентов с артериальной гипертензией и ожирением в возрасте от 38 до 63 лет. 77% из них составляли женщины. Длительность артериальной гипертензии колебалась от 4 до 16 лет. Масса тела пациентов составлял $100,4 \pm 1,8$ кг, ИМТ - $35,9$ кг / м². Тип объема распределение жира - центральный (висцерально-брюшной), окружность талии - $116,2 \pm 4,8$ см, алиментарное ожирение было конституционного характера. Контрольную группу составили 25 больных с артериальной гипертензией и нормальной массой тела. Уровень общего холестерина, а затем анализ газовой хроматографии спектра ЛПНП и идентификация их содержания в процентном отношении восьми ЖК изучались у всех пациентов. ЖК были разделены на три группы: насыщенные, ненасыщенные, полиненасыщенные.